

פונק, ולטר (1890-1960)

(Walther Funk). כלכלן ומדינאי נאצי. פ' נולד בפרוסיה המזרחית, ולמד משפטים וכלכלה באוניברסיטאות ברלין ולייפציג. בשנים 1922-1930 היה פ' עורך ראשי של 'עיתון הבורסה הברלינאי' (Berliner Boersenzeitung). כבר בשנת 1924 הצטרף פ' למפלגה הנאצית והיה לאחד מאישי הצמרת שלה. משנת 1931 היה פ' יועץ אישי להיטלר בענייני כלכלה. הוא היה איש קשר בין המפלגה ובין התעשיינים הגדולים בגרמניה, כגון אמיל קירדורף, פריץ טיסן, אלברט פוגלר, ופרידריך פליק.

בהשפעתו של פ' וביוזמתו תרמו גופים חשובים ברייך, כגון הקונצרן הכימי אי גה. פרבן, כסף רב לקופת המפלגה. פ' הוא שהעלה בעיני היטלר את חשיבותן של התעשייה הכבדה ושל היוזמה הפרטית לטובת העניין הנאצי.

כוכבו של פ' דרך במהירות, ועל כך מעידים תפקידיו הרבים. ב-1933-1937 היה ממונה על העיתונות בממשלת הרייך, וכן היה מנהל משרד התעמולה של יוזף גבלס, חבר הנהלת רשות השידור, וסגן נשיא של לשכת התרבות. בשנת 1937 ירש את מקומו של הימלר שכת כשר הכלכלה. בשנת 1939 נתמנה לנשיא הבנק הממלכתי ('הרייכסבנק'). ואולם, בשנות המלחמה האחרונות היה אלברט שפר הדמות הקובעת בכלכלת הרייך, וזאת למרות פעילותו העניפה של פ' בתחום הכלכלה. הדבר מלמד על פיצול התפקידים ועל התחרות בין נושאי התפקידים הבכירים בהנהגה הנאצית.

במשפט נירנברג (ראה משפטים) נמצא פ' אשם בפשעי מלחמה, בפשעים נגד השלום ונגד האנושות. היה לו חלק בהחרמת חפצי ערך וכספים מיהודים שנרצחו והעברתם לקופת הס"ס. פ' נידון למאסר עולם, אך ב-1957 שוחרר מטעמי בריאות.